

Podupiranje i slavljenje Tita civilizacijska je sramota

Josip Broz Tito izravno je kriv za smrt stotina tisuća ljudi te progone, pljačku, teror i strah milijuna. Takvog čovjeka, uza sve moguće materijalne dokaze i žive svjedoke, danas proglašavati antifašistom civilizacijska je sramota, pljuska zdravom razumu, ali i svim njegovim nevinim žrtvama.

Hoće li se neka ulica ili trg zvati po nekom diktatoru ili predstavniku bilo kojeg totalitarnog režima bez obzira na njegov ideološki predznak – ponajprije je moralno i civilizacijsko pitanje. Ljudi i zajednice koje drže do moralnih vrijednosti nikada sebi ne će dopustiti da neke ustanove ili ulice nazovu po zločincima, ubojicama, ljudima odgovornim za masovne pokolje.

U Hrvatskoj je davno napravljena pogreška, kada se nije napravila jasna distinkcija između antifašizma, koji je kao pokret za cilj imao oslobađanje od fašističke i nacističke okupacije i komunističkog totalitarizma koji je uveo partijsko jednonumlje i dokinuo sve ljudske i političke slobode. Naime, ono o čemu se i u današnje vrijeme malo zna, ili se namjerno prešućuje, jest to da su Hrvati od svih naroda federalne Jugoslavije najmasovnije sudjelovali u antifašističkoj borbi. Hrvatski antifašizam se počeo omasovljivati tek 1942. i to nakon što su mu se u većem broju priključili HSS-ovci. Poseban je značaj antifašizam imao kada su se NOP-u priključili istaknuti HSS-ovci Božidar Magovac, Franjo Gaži, Frane Frol, Zlatan Sremec itd. Čak je i na teritoriju pod partizanskom kontrolom osnovan Izvršni odbor HSS-a, a predstavnici HSS-a ulaze i u ZAVNOH prilikom njegova osnivanja.